

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1974/2024
04.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Данијела Коштан Ковачевић, адвокат из ..., против тужене „Политика штампарииа“ д.о.о. из Београда, чији је пуномоћник Споменка Билић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1288/16 од 19.01.2017. године, у седници одржаној 04.09.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1288/16 од 19.01.2017. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 29869/11 од 03.12.2015. године, ставом првим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати 150.000,00 динара за душевне болове због умањења опште животне активности, 75.000,00 динара за претрпљене физичке болове и 40.000,00 динара за претрпљени страх, са законском затезном каматом од 03.12.2015. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев за накнаду нематеријалне штете од 550.000,00 динара за душевне болове због умањења животне активности, 225.000,00 динара за претрпљене физичке болове и 160.000,00 динара за претрпљени страх, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, а ставом трећим изреке, тужбени захтев којим је тражено да се тужени обавезе да тужиоцу на име накнаде због психичких патњи због наружености исплати 200.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом четвртим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу надокнади парничне трошкове од 170.900,00 динара. Ставом петим изреке, одбијен је захтев тужиоца којим је тражио да га суд ослободи трошкова плаћања судске таксе на тужбу и одлуку.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1288/16 од 19.01.2017. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставовима првом и четвртм изреке тако што је одбијен тужбени захтев за накнаду нематеријалне штете и захтев за накнаду трошкова парничног поступка, у висини и на начин означен у тим ставовима изреке. Ставом другим изреке, потврђена је првостепена пресуда у ставовима другом, трећем и петом изреке и жалба тужиоца у том делу одбијена као

неоснована. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка. Ставом четвртим изреке, тужилац је обавезан да туженом надокнади трошкове другостепеног поступка од 22.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. и члана 374. став 2. тачке 7. и 12. Закона о парничном поступку учињене у поступку пред другостепеним судом и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу одредби члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), те чланова 401. став 2. тачка 5. и 394. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04 и 111/09), Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

У складу са наведеним законским одредбама, предметна парница из радног односа покренута 30.12.2011. године спроведена је и окончана по одредбама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04 и 111/09). По одредби члана 439. тог закона, у парницама из радних односа ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

За парнице из радног односа у којима се захтев односи на новчано потраживање, које нису правноснажно окончане до 31.05.2014. године, дозвољеност ревизије цени се у складу са одредбом члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 55/2014). По овој одредби ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, односно 100.000 евра у привредним споровима, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона.

Тужба је поднета 30.12.2011. године, поступак је правноснажно окончан 19.01.2017. године, вредност предмета је 1.400.000,00 динара и према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе од 104,65 динара представља динарску противвредност 13.379,20 евра.

Пошто вредност предмета спора не прелази имовински цензус који је потребан за дозвољеност ревизије, одлука у изреци донета је на основу члана 404. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**